

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. **N** 268.

Tredie Session.

79de Møde.

Løvedagen den 14de Februar.

(Forts.)

Formanden: Jeg skal blot bemærke, at jeg gjør mig al Umage for at standse Uttrin-
gerne, hvor jeg troer, at det er aldeles nød-
vendigt; jeg standsede nu denne Uttring af den
ærede Rigsdagsmand, og jeg fandt Leilighed
til for ikke længe siden at standse en anden af
lignende Art. Jeg kan iøvrigt, naar jeg ud-
fører det Hver, som jeg nu efter Pligt ud-
fører, ikke altid undgaae, at det muligens for
En og Anden synes, at jeg kunde have udført
det paa en anden Maade.

Fsberning: Derom er jeg overbeviist;
jeg er ogsaa tilfreds med, at den ærede Formand
i denne Henseende giver mig Veiledning. —
Jeg vil kun endnu engang henlede Opmærk-
somheden paa, hvad der blev sagt af den ærede
Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 9de Valgfreds
(Benger): Der fremkommer for Fabrikken ingen
væsentlig Vanskelighed derved, at vi forkaste
denne Lov; vi stille da Sagen paa det Stand-
punkt, hvor vi have taget den, eller rettere
sagt ved Lovens Gang her igennem Thinget
har denne Sag faaet en gunstigere Stilling,
end den tidligere havde. Inden 6 Maaneder
er omme eller saa omtrent, vil et nyt Lovfor-
slag om den samme Sag atter kunne bringe
den i en lignende Stilling. Det er derfor al-
deles rigtigt, at vi nu forkaste dette Lovforslag
og blive staaende ved de Beslutninger, som vi
i Finantsudvalget have taget, hvor vi heller
ikke have undladt at tage Hensyn til, hvad der
iøvrigt kunde tages Hensyn til foruden den
finansielle Side. Det er efter moden Over-
veelse, at man har besluttet sig til, hvad man
har gjort, og det har forundret mig at høre,
at den ærede Formand for Finantsudvalget

(Monrad), der saa alvorligt har taget Deel i
denne Sags Forhandling, ikke har villet støtte
Finantsudvalget ved denne Votering, og det
har gjort mig ondt, da jeg sikkert havde regnet
paa netop i ham at finde en Støtte. Det
forekommer mig, som han endogsaa har været
den ledende Mand, ved at tage den Beslutning
i Udvalget, vi kom til, da vi kun fastfattede en
Bevilling for et kortere Tidrum for at bringe
det til en endelig Afgjørelse. (Monrad: Nei!)
Jeg troer ikke, at jeg tager feil. (Monrad:
Jo, den ærede Rigsdagsmand tager feil!) Det
skal være mig hjært, jeg ønsker hellere at have
taget feil; men det maae vi vel lægge Mærke
til, at vor Votering i Finantsloven faaer en
meget ringe Betydning, naar vi ved denne
Leilighed lade os drive ud af den Stilling,
vi engang have taget. Porcellainfabrik-
ken taber intet Væsentligt, den har jo
netop i den Tid, hvor man sagde, at Svær-
det hang over Hovedet paa den, gjort de
store Fremskridt, som nu skulle lede os til at
beholde den, den har, siger man, gjort store
Fremskridt, den har vunden en Anerkjendelse,
den er allerede bleven gjentagen her, og det
holde man fast, at, skal der nogenstunde ind-
træde nogen heldig Salgsperiode for den som
Fabrik og ikke som Bygning, saa skal det være
i et saadant Øieblik, hvor denne Anerkjendelse
er tilstede. Enten er Anerkjendelsen ikke sand,
og saa vil den i Tidens Længde heller ikke
indtræde, saa gavner den ikke Noget, saa ska-
der den kun Salget i Tidens Længde, eller er
den sand, saa vil den udøve sin Indflydelse i
allerhøieste Maal netop nu, hvor Fabrikken
har været i Berøring med Udlandet. Man
siger, at Biscuitarbejderne have været dem,
som have sat Fabrikken istand til at give et
taaleligt finansielt Udbytte; thi man har solgt
mange af dem; men veed man, hvormange